

Manuel Folguera Duran

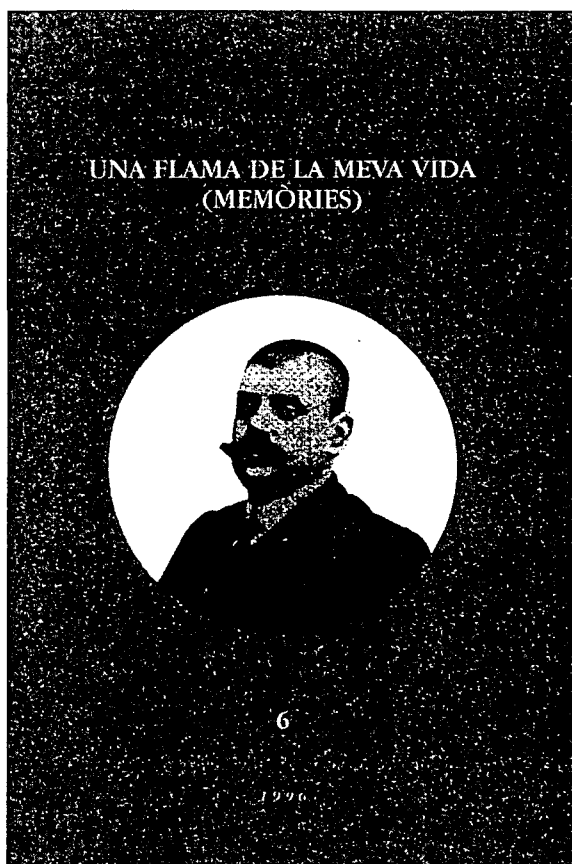
UNA FLAMA DE LA MEVA VIDA (MEMÒRIES)

Edició i estudi introductori d'Isidre Carné.

Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya. Delegació de Sabadell, Sabadell, 1996.

Mercè Renom Pulit

Ressenyes
bibliogràfiques

Manuel Folguera i Duran (1867-1951), nascut a Sabadell, va treballar d'enginyer a la Colònia Güell, en una etapa inicial de la seva carrera professional que coincidia amb el moment de trasllat i arrencada de la Colònia. Va residir-hi durant sis anys (1891-1896), i aquí va néixer el seu fill, el poeta Joaquim Folguera i Poal (Santa Coloma de Cervelló, 1893 - Barcelona, 1919). Més tard, ja instal·lat a Sabadell, es construí una segona residència prop de la Colònia, per passar-hi temporades. En les memòries parla de tot això, de les seves opinions, de la seva trajectòria política en pro del catalanisme, de la seva professió, d'amics, d'idees i de sentiments. Però Manuel Folguera tingué una actuació que transcendeix l'àmbit de les seves residències al Vallès o al Baix

Llobregat. Fundador i primer tresorer del Centre Escolar Catalanista (1886), president del Centre Català de Sabadell (1898-1900), president de la Unió Catalanista (1899-1901), diputat provincial (1909-1913), president de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana (1914-1936)... I Isidre Carné ha fet una extensa introducció que ell mateix considera «notes per a una biografia política», que constitueix una aproximació al personatge, imprescindible per emmarcar convenientment les memòries que comentem, de vegades imprecises i, en general, molt orientades a exposar les motivacions i els criteris ètics de l'autor.

Folguera redactà aquestes memòries, inèdites fins ara, durant la guerra de 1936-1939, en unes circumstàncies difícils generals i personals per a l'autor. El resultat, enllestit l'any 1947, fou de gairebé dues mil quartilles mecanografiades. Posteriorment, els originals van ser dipositats a l'Arxiu del Monestir de Montserrat, i se'n feren còpies per a l'Arxiu Històric de Sabadell i per a l'Acadèmia Catòlica de Sabadell. Isidre Carné ha considerat convenient fer una edició selectiva d'aquest material per tal d'oferir un text àgil i equilibrat.

En les memòries, Manuel Folguera explica com just acabada la carrera d'enginyer industrial, quan ja duia uns anys d'activitat catalanista, el gener de 1891 el seu company d'idees i amic Ferran Alsina (Barcelona 1861-1907), que era director de la fàbrica Güell, Parellada i Cia., situada a Sants, el va convidar a col·laborar en el trasllat i la instal·lació de la maquinària del Vapor Vell a la nova fàbrica de Santa Coloma de Cervelló. No era una feina ben remunerada, però convençut que li aportaria una gran experiència, va acceptar. Aquella etapa fou molt dura, tant per a ell com per a la seva esposa, just acabats de casar. Allí nasqué, l'any 1893, el seu únic fill Joaquim, que esdevindria escriptor i poeta i moriria, jove i jove, als vint-i-cinc anys.

Podem conèixer, a través de la narració personal, les vivències d'aquesta etapa que durà gairebé set anys, fins a finals de 1896 (pàg. 111-125), comentades en paral·

l'els principals esdeveniments catalanistes de l'època, molts dels quals ell mateix o el seu amic Alsina protagonitzaren personalment. Es tracta d'una visió personal, naturalment esbiaixada, representativa del tipus de visió paternalista i de concepció idealista de les relacions socials, pròpia de determinades capes professionals i menestrals de l'època.

També tenen interès les pàgines que Folguera dedica a la seva segona etapa de vinculació amb la Colònia, en els anys vint, com estudiant d'estiu en una casa construïda per l'arquitecte Juli Batlle i Vilà, que fou on habità amb la seva esposa durant la guerra de 1936-39 (pàg. 255-259).

A més de permetre'ns conèixer alguns aspectes quotidians de la vida de la Colònia en els anys esmentats, les memòries de Folguera i Duran ens ofereixen la seva consideració personal respecte d'algunes persones també vinculades a la nostra

comarca. Dedica unes emotives pàgines al seu fill, el poeta Joaquim Folguera (pàg. 238-246). També parla d'Eusebi Güell i de Ferran Alsina, i dóna compte dels articles que el mateix Folguera i Duran els dedicà en el periòdic *L'Estel* de la Colònia Güell (el de Güell, l'any 1935, en ocasió de la inauguració, a la Colònia, del monument al seu fundador). En relació amb Güell, dóna compte també d'una biografia feta per Carles Soldevila i de les vicissituds que va sofrir el monument abans esmentat (pàg. 121-125).

És un llibre molt interessant des de diferents punts de vista. Però, a més, per la vinculació de l'autor amb la Colònia Güell, es converteix en una obra de referència per a l'estudi d'aquest establiment industrial i de la gent de l'època amb qui l'autor va tenir ocasió de conviure. I hem de tenir present, a més, que en les pàgines que encara resten inèdites poden trobar-s'hi notícies importants des d'aquest punt de vista.

**Ressenyes
bibliogràfiques**